



**Joy D. Jones**

generalna  
predsednica  
Osnovne

## Vsak dan se pripravljajte za TEMPELJ

Ko sem bila stara devet let, sem imela v Osnovni čudovito učiteljico po imenu sestra Kohler. Bila sem zelo sramežljiva, ona pa je bila tako blaga, da sem bila rada z njo. Nekega dne je vsakemu od nas dala list. Zapisali smo, kaj hočemo postati, ko odrastemo. Napisala sem: »Iti na college in se poročiti v templju.« Svoj list sem nalepila na vrata omare. Ponoči je skozi okno sijala ulična svetilka. Pogledala sem list. Spomnil me je, da hočem iti v tempelj.

Tedaj je bilo po svetu samo dvanajst templjev. Hotela sem iti v vsakega.

Kadar sta mama in oče načrtovala počitnice, sta našo družino vedno peljala v tempelj. Živeli smo v Oregonu v ZDA. Najbližji tempelj je bil 965 kilometrov daleč v Cardstonu v Alberti v Kanadi. Naš avto ni imel klime. Z bratom in sestro smo sedeli na zadnjem sedežu. Na zunanjo stran okna smo obesili mokro brisačo. Potem smo si jo dali na vrat, da bi nas ohladila.

Bilo je vznemirljivo, ko smo končno zagledali tempelj. Nisem veliko vedela o tem, kaj se tam dogaja, vendar sta bila starša vedno srečna, ko sta prišla ven. Vedela sem, da je tempelj zelo pomemben. Vedela sem, da je to Gospodova hiša. (Na fotografiji sem tista v beli majici.)



Ko sem bila stara dvanajst let, sem šla v več templjev na tempeljske krste. Potem, ko sem spoznala bodočega moža, sem izvedela, da ima tudi on rad templje! Poročila sva se v templju Manti v Utahu.

Vsak dan se lahko pripravljate za tempelj. Kadar lahko, pojdite v tempelj. Dotaknite se njegovih zidov. Ko je bil moj vnuk Jarret star enajst let, je z očetom vsako nedeljo raziskoval družinsko zgodovino. Našel je več kot dvesto imen prednikov. Sedaj, ko ima dvanajst let, za te prednike opravlja krste.

Ko ste v templju, hodite, kjer hodi Jezus. To je njegova hiša. Upam, da boste vsak dan molili k nebeškemu Očetu, da vam bo pomagal, da se boste pripravili za tempelj in začutili njegovo ljubezen. ■